

Zodpovědnost.

Tato otázka je vždy jednou z prvních, protože největší počet lidí by až příliš rád svrhl ze sebe každou zodpovědnost a uvalil ji na cokoliv jiného, jen ne na sebe. Že je to znehodnocování sebe, nehraje u nich žádnou roli. V tom jsou opravdu velmi skromní a pokorní, ale jen proto, aby mohli za to žítí tím veseleji a bez rozpaků.

Vždyť by to bylo tak krásné, kdyby každý směl splnit všechna svá přání a hovětí svým choutkám i na úkor jiných lidí klidně a bez odpykání. Pozemské zákony dají se v případě potřeby lehce obejít a je možno zabránit střetnutí se s nimi. Šikovní lidé mohou dokonce pod jejich pláštíkem provádět velmi nekalé rejdy a páchat tak mnohé, co by neobstálo při bližším a důkladnějším zkoumání. Při tom požívají často dokonce pověsti zvláště úspěšných lidí. Dalo by se tedy při jisté chytrosti vlastně zcela pěkně žítí podle vlastních názorů, kdyby ... kdesi nebylo cosi, co budí nepříjemný pocit a kdyby se občas nejevil rostoucí neklid, že něco by nakonec přece mohlo být jinak, než si to představuje vlastní přání.

A vskutku tomu tak je! Skutečnost je vážná a neúprosná. Lidská přání nemohou v tomto ohledu přivoditi žádných odchylek. Železně trvá zákon: „Co člověk zasévá, to mnohonásobně sklídí!“

V těchto několika slovech je skryto mnohem víc, než si tak mnohý myslí. Odpovídají na vlas přesně skutečnému postupu zvrátého působení ve veškerém stvoření. Nemohl pro to býti

nalezen vhodnější výraz. Přesně tak, jako je žeh z mnohonásobenou setbou, tak stihne člověka vždy rozmnoženo to, co probouzí a vysílá ve vlastních citech podle způsobu svého myšlení!

Člověk nese tedy duchovně zodpovědnost za vše, co koná. Tato zodpovědnost začíná již rozhodnutím, ne tedy až po dokonaném činu, protože čin jest jen důsledkem rozhodnutí. A rozhodnutí je probuzení vážného chtění!

Není žádného odloučení neb oddělení tohoto světa od tak zvaného světa záhrobního, ale všechno je jen jediné veliké bytí. Celé to mocné, lidem viditelné i neviditelné stvoření zasahuje navzájem do sebe jako úžasně dovedné a nikdy neselhávající hnací soukolí. Jeho součástky zapadají přesně do sebe. Nikdy nejdou mimo sebe. **Jednotné** zákony nesou celek a jako nervové provazce vše pronikají, drží všechno pohromadě a působí navzájem ve stálém zvrtném působení.

Mluví-li při tom školy a církve o nebi a pekle, o Bohu a ďáblu, je to správné. Nesprávné je však vysvětlení o dobrých a zlých silách. To musí ihned každého vážně hledajícího člověka uvést do omylů a pochybností. Neboť tam, kde jsou **dvě** síly, museli by logicky býti i dva vládci, v tomto případě tedy dva bohové, jeden dobrý a jeden zlý.

A tak tomu není!

Jest jen **jeden** Stvořitel, jeden Bůh a proto také jen **jedna** síla, která proudí veškerým jsoucnem, oživujíc a podporujíc je!

Tato čistá tvůrčí síla proudí stále celým stvořením. Spočívá

v něm a jest od něho neodlučitelná. Nacházíme ji všude: ve vzduchu, v každé kapce vody, v narůstajících horninách, v úsilí rostliny, zvířete a ovšem i v člověku. Není ničeho, kde by nebyla.

Tak jako proniká vším, tak proudí též bez přestání člověkem. Ten je uzpůsoben tak, že se podobá broušené čočce. Jako čočka shromažďuje sluneční paprsky ji pronikající a soustředěné rozvádí je dále, takže tyto hřejivé paprsky spojující se v jediném bodě zažehují a zápalně rozdmýchují oheň, tak sbírá člověk svým zvláštním uzpůsobením tvůrčí sílu jím proudící, pomocí svého cítění a rozvádí ji soustředěnou svými myšlenkami dále.

Podle způsobu svého cítění a souvisících s ním myšlenek, **řídí** tedy samočinně působící tvůrčí Božskou sílu k dobrému nebo zlému působení!

A to je ta zodpovědnost, kterou člověk nésti musí!

Vy, kteří tak často křečovitě usilujete, abyste našli pravou cestu, proč si vše tak ztěžujete? Představte si ve vši jednoduchosti, jak vámi proudí čistá síla Stvořitelova a vy ji řídíte svými myšlenkami dobrým nebo špatným směrem. V tom máte bez námahy a bez lámání hlavy všechno! Uvažte, že záleží na vašem prostém cítění a myšlení, vyvolá-li tato mocná síla dobro nebo zlo. Jaká je vám tím dána napomáhající nebo zkázonosná moc!

Není třeba, abyste se při tom namáhali, až by vám vystupoval pot na čele, nepotřebujete se chytati tak zvaného okultního školení a cvičení, abyste všemožným a nemožným tělesným i duchovním zkrucováním dospěli nějakého stupně, pro

váš pravý duchovní vzestup naprosto bezvýznamného!

Zanechte této hříčky, při které se promrhá čas a která se již tak často stala trapnou mukou. Není to nic jiného, než bývalé sebebičování a sebetryzeň v klášteřích. Je to jen jiná jejich forma, která vám přinese právě tak málo užitku.

Tak zvaní okultní mistři a žáci jsou moderní farizeové! V nejoprávněnějším smyslu slova. Podávají věrný obraz farizeů za časů Ježíše Nazaretského.

Myslete s čistou radostí na to, že je vám možno bez námahy řídit jedinou a mocnou tvůrčí sílu vaším prostým cítěním a myšlením, které chce dobro. Síla pak zapůsobí přesně podle vašeho cítění a myšlení. **Ona pracuje sama**, vy ji potřebujete jen řídit. A to se děje ve vši prostotě a jednoduchosti! K tomu není zapotřebí žádné učenosti. Ani ne čtení a psaní. Je to dáno **každému** z vás stejnou měrou! Není v tom žádného rozdílu.

Jako může dítě dnes hravě otočením vypínače zapnouti elektrický proud, který má nesmírné účinky, tak i vám je dáno řídit vašimi prostými myšlenkami Božskou sílu. Můžete se z toho radovat a můžete být na to hrdi, jakmile používáte síly k dobrému. Ale třeště se, vyplýtváte-li sílu zbytečně nebo jí dokonce používáte k něčemu nečistému! Neboť nemůžete uniknout zákonům zvratného působení, které spočívají ve stvoření. I kdybyste měli křídla jitřní zoře, najde vás ruka Páně, jehož síly takto zneužíváte, právě v tomto samočinně pracujícím zvratném působení, nechť byste se chtěli skrýti kdekoliv.

Zlo způsobí se touže čistou Božskou silou jako dobro.

A právě tento způsob použití jednotné Božské síly, který je pro každého volný, skrývá v sobě zodpovědnost, které nemůže uniknout nikdo. Proto volám znovu ke každému hledajícímu: Udržuj krb svých myšlenek čistý! Založíš tak mír a budeš šťasten!

Radujte se, vy nevědomí a slabí! Je vám dána táž moc, jako silným! Nedělejte si to tedy těžkým! Nezapomínejte, že také vámi proudí čistá, samotvořící Božská síla a že vy jako lidé jste uschopněni dáti této síle určitý směr druhem a způsobem svých vnitřních citů, tedy druhem svého chtění. Můžete tak učinit k dobru jako ke zlu, zkázonosně nebo tvořivě, přinášejíce radost nebo žal!

Protože je jen tato jedna Božská síla, vysvětluje se tím i tajemství, proč v každém vážném a konečném boji musí temno ustoupiti Světlu, zlo dobru. Řídíte-li Božskou sílu k dobru, zůstává ve své původní čistotě a nezkalena a vyvíjí proto mnohem větší sílu. Zakalíte-li ji však nečistotou, nastává zároveň její zeslabení. Tak v konečném boji zapůsobí pronikavě a rozhodně vždy **čistota** síly.

Co je dobré a co je zlé, to cítí každý nevysloveně až do konečků svých prstů. Hloubati o tom, uvádělo by jen ve zmatek. Tupé hloubání je plýtvání silou, je to jako močál, husté bahno, které všechno na dosah ochromuje, svírá a dusí. Ale svěží veselost trhá pouta hloubání. Není vám třeba býti smutnými a stísněnými! Každým okamžikem můžete nastoupit cestu do výšin a napravit minulost, nechť je jakákoliv! Nedělejte nic jiného, než myslete stále na postup čisté Božské síly, neustále vámi proudící. Ucouvnete pak sami před tím, abyste tuto čistotu zaváděli do špinavých koryt špatných myšlenek, poněvadž můžete bez námahy dosíci stejným způsobem nejvyššího a nejušlechtlejšího.

Vždyť je vám třeba jen **řídít**, síla působí pak sama tím směrem, kterým jste chtěli.

Tak máte štěstí nebo neštěstí ve svých rukou. Vzhůru tedy hrdě hlavu a volně a směle čelo! Zlo se nemůže přiblížit, když je sami nezavoláte! Jak **chcete**, tak se stane!